

El Centre Robert Gerhard engega un segell musical amb un llibre-CD que inclou la reedició de l'obra principal del compositor

El Dalí de la música

Valèria Gaillard
BARCELONA

“Tothom coneix Dalí o Miró i té al cap cinc noms d'escriptors catalans, en canvi pocs serien capaços de dir cinc noms de compositors del país”. Oriol Pérez, coordinador executiu del Centre Robert Gerhard per a la promoció i difusió del patrimoni musical català (C_RG), treballa per adobar aquesta situació i ahir va presentar una nova línia editorial que servirà per donar a conèixer alguns dels noms més importants de la composició catalana.

El primer volum de Record C_RG està dedicat a Robert Gerhard, compositor que dona nom al centre i que és especialment desconegut a Catalunya. De mare alsaciana i pare suís, Gerhard va néixer a Valls, on la família havia arrelat, i va desenvolupar gran part de la seva carrera a Anglaterra, on es va exiliar en esclatar la Guerra Civil espanyola. En el llibre-CD es reediten els 7 discs publicats els anys noranta per Naïve –avui descatalogats–, i una biografia realitzada pel també compositor Josep M. Mestres Quadreny, que el va conèixer en la dècada dels seixanta. El conjunt va embolicat amb un pòster, un dels esbossos que va realitzar Joan Miró (amic

El compositor vallesà Robert Gerhard (1896-1970) treballant en el seu estudi ■ ARXIU

“És l'únic músic del país que ha rebut un encàrrec de la Simfònica de Nova York”

del compositor) per a l'escenografia del ballet *Ariel*.

“Fa una música nacionalista com Bartók, però d'arrel catalana, i no té res a envejar als grans compo-

sitors del segle XX com ara Schönberg o Falla”, explicava ahir Mestres Quadreny. “És l'únic compositor català que ha rebut un encàrrec de la Simfònica de Nova York”.

La biografia traça les etapes creatives de Gerhard, marcades pel mestratge de Schönberg a Viena. Segons Quadreny, Gerhard escrivia música de “supervivència”, alguna inspirada en l'estil espanyol d'Albéniz i Falla (perquè així li ho demanaven a Anglaterra), i a partir dels anys 50 va desenvolupar la seva obra “pròpia” de “gran expressivi-

tat”. Els pròxims números de Record C_GR seran dedicats a Pau Casals (*Exilium* sortirà per Nadal) i a Eduard Toldrà (amb la reedició de *Giravolt de Maig* amb vista al mes de juny).

Un altre projecte del centre, creat ara fa tres anys, és l'edició d'una monografia que repassarà la història de la composició catalana del 1939 fins al 1975 (amb noms com Xavier Montsalvatge o Frederic Mompou). “Es pot dir que hem fet un pas endavant a l'hora de liderar el pensament sobre la producció musical del país”, assevera Oriol Pérez.

El nom del nou director de l'auditori encara és una incògnita i encara es farà esperar, tot i el compromís de la Generalitat de trobar una solució ràpida després de les eleccions. L'entitat no té director des que a principis d'any va marxar Joan Oller al Palau de la Música Catalana.

Es va organitzar un concurs que va quedar desert: cap de les 29 persones que s'hi van presentar complia els requisits. Ara la pilota està en el camp del conseller de cultura, Ferran Mascarell, encarregat de nomenar aquest nou director. ■